

MOSOLYGÓK LAPJA

2023. november

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Milyen önkormányzati képviselőket válasszunk?

Lassan - lassan felmerülhet a fenti kérdés a lakóközösége iránt felelősséget érző választópolgárban, hiszen ha lassú léptekkel is, de közeledik 2024.június 9., amikor is döntenünk lehet, és kell.

Ha 1990-re gondolunk, az sejlik fel, hogy akkor még nem nagyon tudtuk, mi fán terem az önkormányzatiság, ennél fogva Balatonföldvár köztisztviselőiben álló, népszerű embereinek szavaztunk bizalmat, akik aztán beletanultak a feladatukba, és lelkiismeretesen intézték a város ügyeit.

Az 5 polgármesterjelöltből Berkes Lászlót választottuk, a 31 (!) képviselőjelöltből pedig az alábbi 9 személy kapta a legtöbb szavazatot sorrendben:

Ángyán József, Koseluk Mátyás, Dr. Pap Tihamér, Füleki Istvánné (Berkesné Hegedűs Márta), Erdélyi László, Dr. Kelemen Zoltán, Krezinger Imre, Csontos József, Máté László.

Visszagondolva a mai időkben kegyelmi állapotként élhettük meg valamennyien, hogy a többség független volt, egy ember képviselte az MDF-et, egy pedig a Vállalkozók Pártját.

Azaz nem kellett a testületi üléseken figyelni a pártfegyelmre, nem voltak frakció ülések, nem kellett igazodni a fentről jövő iránymutatásokhoz.

Azóta eltelt 33 év, egy emberöltő, nagyot változott a világ, és nem biztos, hogy az előnyére.

De hát nincs más lehetőségünk, mint alkalmazkodni az aktuális helyzethez. Nevezetesen ahhoz, hogy ha az előjáróink két választás között nem álltak/állnak szóba a választóikkal, következképpen véleményünkkel nem tudtuk/tudjuk befolyásolni a döntéseiket, akkor a voksolás napján kell minősítenünk a munkájukat.

És napjainkban már nem lehet elég az, ha valaki csinos, kedves, és barátságosan köszön, meg rendes ember, netán hűséges egy adott párthoz, itt elsősorban a felkészültséget kell nézni.

A dolgok közepébe vágva, ha pl. az Önkormányzat éves költségvetésének áttekintése egy mérlegképes könyvelőnek is kihívást jelent, mit feltételezhetünk az általános érettségivel, vagy még talán azzal sem rendelkező képviselőről, vagy a Pénzügy Bizottság külsős tagjáról? Amikor egy előterjesztés több, mint 300 oldalból áll, és abban meg kell jelölni, hogy mit érdemes elolvasni, és

majd hogyan kell szavazni, akkor azt a testületi munkát és benne a résztvevőket nem lehet komolyan venni. Amikor a testületi határozatokból, és az egyéb - a hivatal irányából is megerősített - információkból az a kép rajzolódik ki, hogy „itt 10 évre el van minden döntve”, akkor erős felkészültséggel és elszántsággal kell rendelkeznie annak, aki tisztséget akar vállalni a következő 5 éves ciklusra.

Röviden szólva Winston Churchill brit miniszterelnök után szabadon csak vért, verítéket és könnyeket lehet ígérni.

Olyan idők következnek, amikor a lakóhelyünk jövője érdekében felelősen kell gondolkodni mindenkinek. A választópolgárnak azért, hogy méltó személyeket juttasson a testületbe, a jelölteknek pedig azért, hogy amit vállal és tesz, azt Balatonföldvár érdekében tegye.

Ne az lebegjen a szem előtt, hogy jól jön az a kis tiszteletdíj, meg majd csurran-cseppen hozzá valami, ne azt gondolja, hogy valahogy majd elleszek a többiekkel, akik elvégzik helyettem a feladatot, és megmondják mikor emeljem fel a kezem, és mikor nem?

Egy percig se gondolja azt se a mostani, se a következő ciklus egyetlen képviselője se, hogy a döntéseiért nem kell felelősséget vállalnia, mert ez hamis képzet.

Ebbe a megtisztelő megbízatásba bizony „bele kell tenni a melót”, ez úgy tisztességes.

Az nem megy, hogy amikor eladjuk a város legértékesebb ingatlanát láthatóan nyomott áron, arra az évrre, hogy építenünk helyett másikat (hogy mennyiért, mikor, és mekkorát az talány), azt kérdések özöne helyett lehajtott fejjel megszavazzuk. (Tisztelet az egyetlen kivételnek!)

Arról se hallottunk, hogy a jelenlegi testületi tagok tartottak volna fogadóórákat, ahol ugye hús-vér választópolgárokkal is lehet találkozni, alkalom adódik megismerni az emberek problémáit, gondjait. Azt gondolni, hogy a 2019-ben kapott mandátum egy ajándék volt a részükre, amit nem kell megszolgálni, igen torz gondolkodásra vall. Őket azért hívják képviselőknak, mert a saját véleményükkel minket (is) kell, hogy képviseljenek, amennyiben emelt fővel akarnak járni és élni a településen.

Sz.J.

„Azon a templom ajtón, a melyik nem nyílik ki a fagyoskodó nincstelen előtt, akkor se érdemes bemenni, ha kinyitják” (Bornai Tibor).

In memoriam Móré Tamás

(1947-2023)

Hetvenhat éves korában költözött át egy olyan világba, amelyben remélhetőleg kevesebb szenvedés vár rá. Bár a mindig mosolygós találkozásaink alkalmával nem gondolhattuk, hogy gondja lenne a sorsával, pedig egy ígéretes sportolói pályafutást tragikus fejezet követett, amelynek következtében mozgása erősen korlátozott volt. De megoldotta, többször ajánlottunk segítséget, amit nem fogadott el. Ez a magatartás még jobban erősítette bennünk azt a tiszteletet, amit életével kivívott magának a városban.

Balatonföldvára Budapestről költözött a családjával egy nagykanizsai kitérővel, ahol bentlakásos gimnáziumi éveit töltötte.

Jóvágású, a 60-as évek kiváló földvári labdarúgója volt, aki ahogy mondani szokták rablóból lett pandúr, azaz csatárként kezdte, majd a védelem közepén jeleskedett. Olyannyira, hogy a Fradi 1969-ben próbajátékra hívta. Ki tudja hogyan alakult volna a sorsa, ha az akkori legendás edzőt, Lakat Károlyt a Tanár Urat 2 héttel később nem számúzik Tatabányára. Azt viszont kevesen tudták róla, hogy szenvedélyes bélyeggyűjtő, egykoron a Magyar Bélyeggyűjtők Szövetségének szakosztály titkára is volt. Különösen a nyomdahibás bélyegeket kutatta, az ezzel kapcsolatos publikációi külföldi lapokban is megjelentek.

Amikor a régi ismerőseit kérdeztem, hogy hogyan emlékeznek vissza Móré Tamásra, egybehangzó volt a felelet: elsősorban EMBER volt.

Hihetetlen erővel, és jó értelemben vett akarral áldotta meg a sors, talán kárpótlásul a rá kirótt nehéz évekért. De ezt lehet, hogy csak mi gondoljuk így, mert ha valaki fel akart lelkileg töltődni, jókedvre akart derülni, csak vele kellett találkozni. Mindenkihez volt egy jó szava, amikor inkább ő szorult volna segítségre, valahogy helyette valamilyen módon Ő segített másokon.

Elsősorban persze az Édesanyján, gyakran mondogatta, hogy milyen felemelő érzés ápolni egy édesanyát.

Egy hölgy ismerőse mesélte (aki kérte, hogy neve maradjon inkognitóban), hogy vele járta a

szó szerinti utolsó táncot egy fergeteges bulin, azt megelőzően, amikor tudta, de rajta kívül senki, hogy másnap amputáció vár rá.

Ő így ír Móré Tamásról:

„Egy igaz barát sosem távozik el igazán. Lelke tovább él azok lelkében, akik szerették őt

Az emberek jönnek-mennek, de csak az igaz barátok hagynak maradandó nyomot a lélekben. A barát az a családtag, akit magunk választunk. Az, hogy kiválasztott lehettem, a legjobb pillanata volt az életemnek. Az, hogy elment M. Tamás a legrosszabb.

A barátság túléli a halált, mert az emlékek sosem múlnak el.„

Egy másik barát Gyarmati László róla írta a Bokához bilincselve c. novelláját, ami a Nők Lapjában jelent meg 1989-ben, és melynek egy rövid részlete a következő oldalon olvasható.

Lehajtott fővel búcsúzunk tőle, jó volt vele az élet, legyen neki könnyű a végtelen magány.

Sz.J.

Az 1970-es évek elején egy rövid ideig együtt dolgoztam a balatonföldvári SZOT Üzemegységen Mór Tamással, valamint együtt fociztunk a Balatonföldvár csapatában is. Aztán én elkerültem Kaposvárra, a Somogyi Néplaphoz újságíróként, Ő pedig... végigjárta a saját kálváriáját. Ez a kálvária adta az alapötletét egyik novellámnak, amely megjelent a Nők Lapjában 1989. augusztus 29-én. S ez a novellám is benne lesz a most készülő „Összes művek – II.” kötetemben is, amely válogatott prózai írásaimat gyűjti csokorba.

Gyarmati László

Bokához bilincselve

(részlet)

FÁJ. És éjjelre újra fájni fog. Nagyon. Jobban, mint most. Mert a csend őrjítően hat az idegekre. És a nyugalom. És az, hogy magam vagyok. Egyedül, ágyam vasára terítve, mint megunt, szétszakadt lópokróc az istálló zörgő szalmazsákjára.

Minden mozdulatlan. A függöny mereven zuhan alá a mennyezetről és eltakarja szemem elől az utcai lámpa fényét. Még azt is. Az egyedülit, ami megmaradt.

A FÉNYT.

Kétségbeejtően kétségbeejtő a sorsom. A kórházi ágy pedig rendíthetetlenül fehér. Steril. Fertőtlenítőszagú és csont. Mint a csontgáz.

A hosszú kínládások búze erjed körülöttem. A LEGJOBB LENNE, HA MÁR NEM LENNE! De nem, az ember nem akkor fejezi be, amikor akarja. Megszabják neki - mások. Szülők, feleségek, gyerekek, szeretők, vagy... orvosok. Mint nekem.

Ha rajtam múlna, a végét vetném! Harmincévesen. Jobb körökben ezt úgy mondják: fiatalon, élete teljében. Csakhogy nekem ez már nyugdíjkorhatár! A rokkantnyugdíj-korhatár! Amely mögött vár a temetőben egy sebtében megásott gödör. Vagy előkelőbb verzióban: jól csiszolt hamvazótégely. Egy apró kis lyuk, függőlegesen a negyvenedik, vízszintesen a harmincadik sorban. Rajta márványtábla (persze múmárványból) és (mú)arany(ozott) betűkkel: Monostori Tibor, élt harminc (ez lehet számmal is: 30) évet.

VÉGED!!

Mivégett? Hisz a seb nem halálos! Csak az életkedved... csak azt dönti végelgyengülésbe. Mert a test az erős. Látszólag bírja a terheket. Különben is: látszólag minden más! Látszólag most is olyan vagyok, mint évekkkel: ezelőtt. Olyan vidám. Olyan mosolygós. Vigyorgok, ha szóba kerül a lábam és azt mondom:

- LESZ MÉG IDŐ, HOGY JOBB KÜLSŐVEL MEGNYESEM A LABDÁT A FÖLSŐ PIPÁBA...

Ugyanúgy, mint régen. S ugyanúgy leollózom a bőrgolyót az ellenfél középcsatárának a fejről... De sportszerűen. Csak tiszta eszközökkel. Mert ezt megtanultam. Ezt nem felejttem. Most már kár lenne másként. Minek? A sportszerűtlenkedést meghagyom azoknak, akik úgy hiszik:: ez az egyetlen útja a boldogulásnak. És nemcsak a futballpályán!

Soha nem voltam igazi focista. Szerettem sportolni és szerettem a fair play játékot mindenütt. A főiskolára is protekció nélkül kerültem. Miközben dolgoztam, úgy végeztem el, levelezőn. A munkahelyemen a végzett teljesítményért emeltek ki, s nem egy jeltől következtettem arra, hogy nyitva áll előttem a karrier kapuja...

Fociztunk, mint rendszeren, nyáron a strandon. Mezítláb. Csak úgy csattogtak a talpak a kiégett fűvön. Utána pedig a szokásos fürdés. Senki nem vett észre semmi szokatlant. Örültünk, hogy egy góllal mi nyertünk. Akkor még azt hittem, győztes vagyok.

GYŐZTES. RAGYOGÓ NAPSÜTÉSSEN.

Szárítkoztunk, amikor észrevettem a sípcsonton a piros foltot. Nem volt nagy, nem volt éktelenkedő, s nem is fájt, csak ha megnyomtam. ODA SE NEKI!

Három nap múlva apró seb. Egy hét múlva gennyezés. Az orvos vizsgálta, nyomogatta:

- Tudod mit? Beutallak a kórházba, röntgensugaras kezelésre. Néhány alkalom és már kész is!

KÉSZ LETT! Mert bementem. Nem fájt. Felfektettek egy asztalra. Nem éreztem semmit. Aztán szóltak, hogy kész. Hogy minden rendben, néhány nap múlva jöjjenek újra. Mentem. Majd újra mentem, és megint. Minden rendben, csak épp a seb lett egyre fekélyesebb. GENNYES DOLOG! Rádöbentem, de nem akartam elhinni. Távolinak és elképzelhetetlenül elképesztőnek tűnt. HIHETETLENNEK. Néhány hónap múlva aztán már a lányokkal sem mertem két lépésnél közelebből beszélni. Folyton az orromban éreztem a bűzt, amit a lábam árasztott.

Mindennek hét éve. Azóta járok kórházzról kórházra. Eddig harmincháromszor próbáltak műteni. Négyyszer úgy, hogy a testem különböző részeiről akarták a bőrt a sebhez átültetni. Most is ezzel próbálkoznak, immár ötödször. Először az oldalamról operáltak le egy nagy darab lebenyt úgy, hogy a karomat szorosan mellé rögzítették. Az pedig szépen, engedelmesen hozzá nőtt. Most pedig ezt az élő részt szeretnék a karomról a kitisztított sebbe ültetni. A kezemet a sípcsontomhoz gipszelték, hogy ne tudjam mozgatni. Mint amikor az indiánok ellenségeiket gúzsba kötötték! Csak nem oly kíméletesen laza a görnyedtség. Összegömbölyödve, magatehetetlenül. Az érzékszervek már az első félórán elszibbadnak. És aztán jönnek a hosszú-hosszú hetek, a fényes nappalok és az éjszakák. Az éjszakák, amikor a test képtelen az alvásra, bár a szem álom után liheg, mint a haldokló egy pohár víz után. Az orvosok és ápolók mind ismerősök. Valamennyien. Hiszen lassan törzsvendégnek számítok. Rendesek. Nem panaszkodhatom. Ők is drukkolnak. Hogy végre sikerüljön! Hogy végre fogadja be a seb a saját szöveteit. Az ÉN SEBEM AZ ÉN TESTEM RÉSZLETÉT!

Hat hete! Gúzsba kötve. HAT HETE! Ennyi ideje vagyok újra megalázott, sajnálatraméltó FÉREG, magatehetetlen SENKIEMBER. Az ápolóktól függök minduntalan. Ők hoznak vizet, könyvet, kenyeret, ők teszik alá az ágytálat, mosdatnak, törlik a fenekem - hisz minderre képtelen vagyok. HARMINCÉVESEN!

.....

Na, végre! Itt vannak és visznek. Hajózik, mint annak idején a Balatonon. Csak az uticél változott: Tihany helyett a műtő. És a panoráma!

Megszabadítanak a gipsz-bilincstől. Az orvosok (többen vannak, nem mindennapi ESEMÉNY vagyok) fölém hajolnak.

- Sajnos, nem sikerült - hallom a távolból.

Mi mást is mondhatna? Ezt szoktam meg, s talán el sem hinném, ha nem ezt hallanám. Bizonyára fájdalmas volt a gipszlevétel. Nem éreztem. Elszibbadt már mindenem, érzéketlenné váltam. S nemcsak a testem, lassan már az agyam is elfelejt szenvedni. Nem tud megatni anyám sírása, s ha belém vágják a szikét, én egy arcedzülés nélkül tudomásul veszem a tényt. Talán, ha magam próbálnám...

Jobb kezemmel a combomhoz nyúlok. Még ott van. Érezni nem érzem, látni a körülöttem állóktól nem látom, de nem is tudom már, hogy érdekeljen-e egyáltalán? Beletörődtem. BETÖRTEM a kudarcok igájába. Nem hallom a doktor tudományos eszmefuttatását és a többiek vigasztaló szavait sem. Újra hajózik, ezúttal visszafelé. Alattam a négykerekes kocsit: egyenletesen gurul. Minden sima. Még az út is, amelyen haladunk valamerre.

.....

Alszom. Tán injekciót is kaptam. Nem álmodom, nincsenek vízióim és illúzióim. Minden sötét. Teljesen. Amikor fölbredek, Magdi ül az ágyam szélén. Néz. Szomorú, barna szemei visszatükrözik a lámpa fényét. Este van. Vagy éjszaka. Nem szól. Én sem. Fogja a kezem. Hagyom. A szomszéd ágyon az öregúr forgolódik, krárog. Hangosan. A csendben mintha többszöröse erősségre erősödve visszhangzana. Mi hangtalanok vagyunk. Értem Magdit. Nem kell szólania. Sajnálja, hogy nem sikerült. Tudom. De hidd el: én is. Gondolom, elhiszi.

.....

- Van egy orvosismerősöm Svájcban. Sebész professzor...

Nézek rá egykedvűen. Jó. Van ilyen. ÉS? Nem érdekel. Semmi sem érdekel. SEMMI! SEMMI! ÉRTED???

Kiáltanék, de nem megy. Tekintetem hidegen mered a barna szemekbe.

Újabb öt perc. Magdi kimegy. Felülök, s meglepődöm, hogy aránylag könnyen megy. Elérem a mankókat is. Közelebb húzom. Néhány erőtlenséget, majd sikerül felállnom.

Botorkálok. A folyosón senki. Halkan koppannak lépteim a köveken. Éjszaka van. A kórtermekben sötétség és az alvók szuszogása. A folyosó végén nyitott ablak. Friss nyári levegő. Jót tesz a tüdőnek.

Kihajolok, s gyönyörködöm a városban. Az ötödik emeletről. Sötétben bújjik meg a betonozott udvar. Lent néhány autó várja az éjszakai műszak végét és gazdáját. Magasból nézek lefelé. Zuhan a tekintetem, mint ejtőernyős a csődöt mondott szerkezettel. Lefelé, lefelé, gyorsuló tempóban...

- Nem tudsz aludni?

- Nem akarok - mondom, hátra sem fordulva.

Magdi átkarolja a vállamat és mellém áll. Nézzük az éjszakát. Szép sötét. A fehér köpenyen átsüt a teste. A szövet a pizsamámhoz ér. A gombok szabadon lengenek. Nem tudok nem odafigyelni. Harangoznak. HANGTALANUL HARANGOZNAK. Valahol éjfélre. Itt másra.

Lehet, hogy a zuhanás pillanatára? Harangoznak. Észbontóan gyönyörű. És tragikus. Azt hiszem, most kéne ugrani...

- Hogy hívják azt az orvost?

Kinek mit jelent az ajándék?

Egy tárgy, egy használati eszköz? Porfogó a vitrinben, új ruha a szekrényben, egy jó kis csavarkulcs készlet? Kérdés kinek mikor és miért adja az ember? Sokszor azzal akarunk örömet szerezni a másoknak, aminek mi is örülnénk volna anno.

Én is ezzel próbálkoztam, amikor a lányom 18. születési ajándékának ügyében ötleteltem. Szerencsére nem esett messze az alma a fájától és az egész család szeret új helyeket felfedezni, megvan bennünk az a nyitottság, ami ahhoz kell, hogy szóba álljunk az újdonságokkal, ami nélkül nagyon egyhangú lenne az élet.

Így hát emlék és tapasztalat gyűjtést választottuk a Herendi porcelán és az arany lánc helyett. Ez az a dolog, amit csak az Alzheimer vehet el, az összes többi örök emlék.

Hová is utazhat az ember ősszel, amikor kezdenek a reggelek csipősek lenni, és a levelek is átadják magukat a hűvös szél játékának?

Alapesetben egy melegebb helyre gondolnánk, de egy 18 éves választása pont az ellenkezője lesz: Izland!

Hát jó, akkor ássuk bele magunkat jobban! Szervezés indul, foglalás, kalkulációk, blogok olvasása, hogy minden flottul menjen abban a pár napban, amit ebben az Atlanti óceáni szigetországban terveztünk eltölteni.

Egy 5 napos túrát állítottunk össze úgy, hogy az ország főbb nevezetességeit meg tudjuk nézni a teljesség igénye nélkül.

Izland négy és fél órányi repülőútra van Magyarországtól, körülbelül annyira, mintha Egyiptomba, Jordániába vagy Portugália déli részére repülnénk annyi különbséggel, hogy a fővárosok Reykjavik 200 km-re van az északi sarkkörtől.

Fapados repülőgéptársaságok már nagyon jó áron biztosítanak jegyeket, csak a lelkiismeretünk az, amivel kompromisszumot kell kötni, hiszen az olcsó utazások milliói hozzájárulnak a föld globális melegedéséhez, környezetszennyezéshez de ez egy másik, nagyobb cikk témája lehetne. A társasutazás nem az én műfajom, a saját szervezésű utakat preferálok. Így csak magamat tudom szidni, ha valami nem sikerül, a hibákból lehet tanulni!

Biztos vagyok benne, hogy a fapados járatok üléseit a spanyolcsizma feltalálójának leszármazottjai tervezhették - ehhez nem fér kétség - de amikor meglátja az ember a felhők közül kibontakozó fekete kontúros partvidéket, elfelejti, hogy pár perc múlva ismét meg kell tanulnia járni.

Az autókölcsönzés saját tervezésű utaknál elengedhetetlen, hiszen a szabadságot és a mobilitást így tudjuk elnyerni. Leszállás után egy órán belül már sokkal kényelmesebb ülésben, izgatottan kezdünk bele a kalandba.

4 éjszakát töltöttünk a szigetországban két különböző szálláson, így könnyebb a csillagtúrákat megtervezni.

A tűz és a jég országa nagyon más képet mutat, mint amit megszokott a mi európai szemünk.

Nagy síkságokból hirtelen magasba törő sziklák, kihűlt lávamezők és az azt finoman betakaró piros és sárga őszi parázsban pompázó cserjés-zuzmós növényzet amerre a szem ellát.

Az utak mellett pónilovak és birkák legelésznek, vastag-meleg bundában állják a metsző jeges szelet.

Hideg szépség kíséri az egész szigetet, az Északi Atlanti óceán is ridegen csodás és különleges, mert a partot fekete homok borítja a vulkáni kőzet miatt. Varázslatos helyszín volt az a gleccsertó is, aminek a mélykék vizében hajónyi jégdarabok között vidám fókák bajszán citerázott az északi szél.

Működő vulkánokkal élnek a lakosok, megszokták már a gyakori szeizmikus mozgásokat. E békés ország, háború nélkül tudja növelni nagyságát, hiszen a vulkánoknak köszönhetően évről évre nő a területe - igaz csak pár centivel. Szerencsére ők beérik ezzel is...

Az erős vulkanikus működés annak köszönhető, hogy két tektonikus lemez a talpunk alatt találkozik (észak-amerikai és az eurázsiai).

Autópálya híján az egyes számú út foglalja keretbe a sziget partvidékét.

Itt nem kell sietni - nem is lehet, hiszen 90 kilométer/óra a max megengedett sebesség, de így jobb is, hiszen szinte 10 kilométerenként vízesések csipkézik a sziklák széleit örült magasságokban életet adva száz meg száz szivárványnak.

Az idő kegyes volt hozzánk, nem esett sokat az eső, ami itt nagy dolog! Sajnos nem kaptuk meg a sarki fényt ajándékba, ezért is vissza kell majd jönnünk!

Egyszerű építkezési stílusuk célratörő és természetközeli, a skandináv kereszteződik a kanadai stílussal, ami érthető, hiszen a két régió között vagyunk.

Ha éppen nem a lezúduló vízesésekben akarunk gyönyörködni, akkor a hirtelen feltörő víz-gőz erejében tudjuk megtapasztalni a természet erejét.

Utazásunk alatt sokszor záptojás szag tölti be a levegőt, mivel az itt-ott feltörő gőz erősen kén tartalmú.

Ezeket a hőforrásokat az ország fantasztikusan ki is használja! 20-30 év alatt majdnem száz százalékban megújuló energiára cserélték az olajat és a szenet, amit óriási pénzekért vásároltak.

A feltörő gőzt a hegyek közül csővezetékeken keresztül erőművekbe vezetik, majd a még mindig forró vízzel a városok fűtését oldják meg. A fennmaradó meleg vizet az utcák, terek alatti rendszerbe juttatva fűtik a felszínt, ezzel megoldva a lefagyott utak, havas terek kérdését. Zseniális ötlet! A kihűlt vizet visszavezetik a föld mélyébe és meg is van a körforgás! Amiből kevés jutott nekik, az a termőföld, ezért az élelmiszer különösen drágának mondható. Összességében nem csak ez, hanem maga az élet is, persze attól függ honnan nézzük. Figyelembe kell vennünk, hogy átlagosan négyszer nagyobb a havi jövedelmük, mint a miénk, és így már más az összkép. Persze a gyakorlott utazó meg tudja találni a viszonylagosan olcsóbb lehetőségeket mindenhol, különben érdemes felkötött nadrágot vinni és vastag pénztárcát...

Az utolsó napra egy bálna vizit volt betervezve, de sajnos a hajóskapitány átírta a programot, így sajnálatunkra a nagy vaddal való találkozást elhalasztottuk.

Hogy kinek javasoljuk az izlandi utazást?

Aki bírja a hideget - cserébe arcára fagy a mosoly. De milyen mosoly az...

Aki szereti a békét, a természet hangjait: a szél fütyülését, az óceán morajlását, a sirályok nevetését, a háborítatlan természet érintését.

Író Vilmos

A civileké a jövő!?

Baráti találkozóra került sor a közelmúltban, ahol a Zamárdi Értékvédő Egyesület, és a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület aktivistái ültek egy asztalhoz.

A cél elsősorban az ismerkedés volt, ezen túl megbeszéltük ki hogy készül a jövő évi önkormányzati választásokra? S ami a távolabbi jövőt illeti, nagyon hasonlóan azt gondoljuk, hogy a magyar társadalom lassan-lassan kiábrándul a pártokból, és ezzel párhuzamosan erősödik a civil szerveződések iránt tanúsított bizalom. Ennek kapcsán egyfajta közös szándék is megfogalmazódott, nevezetesen az, hogy megszervezzünk egy olyan fórumot, ahová a környező települések olyan civil szervezeteit hívjuk meg, akiknek fő tevékenységük a saját településük közéletének alakítása. Ajánljuk figyelmükbe a vendégeink egyesületének bemutatkozó írását:

Egyesületünk annak köszönheti létrejöttét, hogy 2021 októberében fény derült arra, hogy 8 darab kilencszintes és 10 ötszintes lakó- és szállodaépület húznának fel Zamárdi nyugati részén egy 12 hektáros területre. Ez óriási tiltakozó hullámot indított el, mert a beruházás megsemmisítette volna Zamárdi kisvárosias, kertés családi házas jellegét és egyben veszélyeztett volna Natura 2000-es védettségű területeket. A sikeres aláírásgyűjtés után, mely meghiúsította ezt a gigaberuházást, gondoltunk arra, hogy érdemes lenne egyesületet alapítani. Célunk, hogy szervezett formában bekapcsolódjunk a helyi döntéshozatalba, közösséget építsünk, a lakossági véleményeket becsatornázzuk az önkormányzati munkába.

Célunk Zamárdi meglévő épített és természeti értékeinek védelme, a település kisházias, falusias, nyaraló jellegű arculatának megőrzése, épített kulturális örökségének ápolása.

Fontosnak érezzük, hogy felhívjuk az önkormányzat figyelmét arra, hogy milyen nagy kihasználatlan szellemi és kapcsolati tőkét képviselnek a nyaralótulajdonosok. Ha az időszakos lakosok véleményét is kikérnék a döntések előkészítésekor, vagy a közösségi tervezés nagyobb szerepet kapna, az önkormányzat is hatékonyabban tudna dolgozni. A helyi lakosok és a

nyaralótulajdonosok között fennálló, jórészt előítéleteken alapuló ellentétek csökkentését és a párbeszéd elősegítését szorgalmazzuk. Ennek részeként tavaly a Zamárdi Tourinformmal közösen szerveztünk adventi vásárt, amit idén is megismétlünk december 17-én a Zamárdi piacon.

A helyi értékek megőrzésén túl, foglalkoztat minket az egész Balaton sorsa, ezért szeretnénk kapcsolatokat építeni azokkal a civil szervezetekkel, akiknek szintén szívügyük a tó jelene és jövője. Szerintünk a legfontosabb a Balaton élővilágának, vízminőségének, természeti és kulturális környezetének megőrzése, hogy unokáink is gyönyörködhessenek benne.

Vékás Magdolna (elnök), Fekete Orsolya (alelnök), Rettich Tamás (alelnök)

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly
Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke
Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265
e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com
web: www.mosolygofoldvar.hu

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgáltatni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Gyarmati László, Herényi Károly, Író Vilmos,

Mayer Marianna, Szabó József

Ingyenes kiadvány

Balatonföldvári közlekedés-biztonság?

Akkoriban fordultam meg először Földváron, amikor a 70-es években a négysávos főút épült.

Zöldért dolgozóként a Csángó utcai Dibusz házban nyaraltam. Földváron egy lány után is megfordultam, aminek boldog házasság lett a vége. Egy Zöldértés kollégákkal átmulatott éjszaka után másnaposan ébredtem. Kisétáltam a kapu elé, és a madár csicsergős napsütésben rácsodálkoztam a Szigligeti utca hajnali szépségére. Istenem, a fővárosi tumultus, zaj és füst után, de jó lenne itt élni! Mindig tudtam, engem szeret az Isten.

Rengeteg kívánságomat beteljesíti, ezt is. Jó harminc éve a Szigligeti utcában élünk boldogan. Itt neveltük leányainkat, most unokáinkat.

No de, hogy kerül a családi idillbe a közlekedésbiztonság? Az unokáink és más gyerekek miatt, meg a véletlen felnőttek miatt. A Szigligeti „jobbkezes” utca. Keresztezik a Bem, a Kismartoni, a Mátyás király, Székely Bertalan és más utcák. De az autósok, motorosok, biciklisek, rolleresek -tisztelet a kivételnek- úgy hajtanak végig az utcánkon, mintha táblákkal védett főútvonal lenne. Mintha nem létezne jobbkezes szabály! Szinte bekötött szemmel, nagy sebességgel furikáznak. Minden évben van csattanás. Eddig csak autók törték, de ha így folytatódik, előbb-utóbb emberi sérülés is lehet. Mindenfajta tiltást utálok, ezért nem javasolnék elsőbbségadás táblákat, alá-fölé rendelt viszony a vége. A jobbkezes utcák találkozási egyenrangú útkereszteződés. Amit el tudok képzelni, néhány fekvőrendőr a Szigligeti

utcába. Nem a kereszteződések elé, hanem két kereszteződés közé félúton. Valahogy úgy, mint a Szárszóra vezető parti úton. Ott száguldozzon valaki! Megteheti, de lehet, hogy kiesik az autójából. Az ő döntése.

A négysávos rázósabb ügy. Ott nem csak autós veszélyeztet autóst, hanem autót, busz, kamion gyalogost, sőt, sok gyermekkel áthaladni kívánó gyalogost. A négysávos, rendes nevén a Budapesti és a Balatonszentgyörgyi út több, mint három kilométer hosszú. Erre a távolságra hat gyalogátkelő jut, hozzávetőleg ötszáz méterenként egy. Ez túl nagy távolság.

Sok kisgyermekes család, gumimatracokkal, gumi hatytyúkkal felszerelve vág neki oda-vissza a rendkívül veszélyes átkelésnek. A Petőfi utcától a kilátóig, közel egy kilométeren egy zebra sincs. A sok, milliárdos beruházás mellett nem lenne baj, ha képviselőink zebraügyben közben járnának. A zebraikat, a biztonságos közlekedés feltételeit megérdemlik a nyaraló vendégek, de főleg megérdemlik az egyre szebb korba jutó helyi, földvári polgártársaink is.

Nekik ugyanis egyre nagyobb kihívás a gyors biztonságos átjutás. A biztonságot viszont csak a zebra adja, ami előtt -hála közlekedési kultúránk csendes fejlődésének- az autósok zöme tisztelettel megáll.

Tehát néhány fekvőrendőr, és néhány zebra. Néhány millió forint, és sokat tettünk egy szerethetőbb, komfortosabb Földvárért.

H.K.

„Norvégia meglopta Magyarországot”

Ez a tapintatosnak nehezen minősíthető veretes mondat Gulyás Gergely kancellária minisztertől hangzott el egy konferencián. Ráadásul Norvégiában, ahol történetesen részt vett az 1991 óta uralkodó 86 éves V. Harald norvég király is. Ez a történet egy 40 éve Norvégiában élő hazánkfiaától származik, aki hiteles szem- és fültanúja volt az esetnek. Annak is, hogy a király hatalmi jogánál fogva felháborodottan megvonta a további megszólalás jogát a magyar minisztertől. Erről a botrányról persze a hazai híradások mélyen hallgattak. De, hogy mitől is számít felségsértésnek ez a fellépés, azt az alábbiakban igyekszünk megvilágítani.

Mi is az a Norvég Alap?

Norvégia, Izland és Liechtenstein tagjai az Európai Gazdasági Térségnek (EGT), vagyis részei az EU belső piacának, de nem tagjai az uniónak. Az EGT-tagságért cserébe az érintett országok vállalták, hogy **önkéntesen** hozzájárulnak az európai célkitűzések eléréséhez: ezt a hozzájárulást nevezik Norvég Alapnak. Az alapokat 95 százalékban Norvégia finanszírozza, a fennmaradó rész Izland és Liechtenstein hozzájárulása, és 15 ország között osztják szét.

Norvégia, Izland és Liechtenstein közel 20 éve működnek együtt Magyarországgal a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében. A jelenlegi a harmadik időszak, amikor Magyarország az EGT és Norvég Alapok forrásaiból részesül, cserében a támogató országok uniós piacon való eredményesebb részvételéért. Az Alapokból több területen – pl. kultúra, megújuló energiahatékonyság, klímavédelem, önkormányzati szolgáltatások, innováció – valósulhatnak meg fejlesztések, sőt, a felek tartós partnerségeket, együttműködéseket építhetnek ki új területeken, és a kölcsönös tapasztalatcserének köszönhetően kapacitást és tudást is importálhatnak.

A Magyarországnak előírányzott összeg 214,6 millió euró, ami mai árfolyamon számolva 77 milliárd forintnak felel meg. A donor országok és a magyar kormány azonban nem tudtak megegyezni arról, hogy ezt a pénzt mely szervezet/alapkezelő ossza szét a pályázó civil szervezetek között. A pénzt adó donor országok mind a 15 kedvezményezett országban megkövetelik, hogy a civil társadalom támogatását szolgáló alap kezelése a hatóságoktól független legyen.

Mint a Norvég Külügyminisztérium elmondta, a pénz alapkezelőjét valamennyi országban nyílt pályázat útján választják ki. Ezzel Magyarország is egyetértett, azt azonban nem fogadta el, hogy a donorok által elismert kritériumrendszer alapján szakmailag legalkalmasabbnak ítélt pályázó kapja a megbízást.

Amelyik történetesen hazánkban az Ökotárs Alapítvány, melyet a magyar kormány azzal vádolt meg, hogy az általa finanszírozott szervezetek pártpolitikai tevékenységet folytatnak, a források elosztása nem objektív alapon történik, a jobboldali civileket diszkriminálják, összességében pedig a források elosztása és felhasználása teljesen átláthatatlan.

Mindezen szempontok alapján egyszerűen fogalmazva Magyarország lemondott 77 milliárd forint ajándék pénzről, de hogy ezért vérig sértsünk egy országot a fent idézett minősítéssel, arra már csak a mi vezetőink képesek, akiknek valamilyen oknál fogva fordítva vannak huzagolva az agytekervényeik.

Ön is tudja?

- o **Hogy** mi mondott Krausz Ferenc Nobel-díjas fizikus? *„Óriási a jelentősége annak, hogy ilyen kiváló tanáraink a jövőben is legyenek, és ennek megfelelően óriási a jelentősége annak is, hogy a tanári szakma becsületét minél előbb próbáljuk meg maximálisan helyreállítani. Ezért is szeretnék apellálni mindenféle módon a politikai döntéshozókra, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a tanári szakma becsülete minél gyorsabban helyreálljon Magyarországon.”*
- o **Hogy** mit mondott bizonyos Marcin Wolski a lengyel állami tévé egyik prominens műsorvezetője a parlamenti választás estéjén, midőn a kormányzó Jog és Igazságosság párt nem szerzett annyi mandátumot, hogy tovább kormányozzon? **„Durvább propagandát csináltunk, mint a kommunizmus alatt.”** Felkészülnek a Magyar Televízió bemondói.
- o **Hogy** a Szerencsejáték legutóbb milyen anyagi támogatást nyújtott „rászorulóknak”? Havasi Balázs zongoraművész 100 millió Ft, Pataki Attila 78 millió Ft, Tóth Gabi 30 millió Ft, **Heim Pál Kórház 5 millió Ft.** Ez ma az értékrend a Fidesznel.
- o **Hogy** a magyar miniszterelnök szerint a migráns veszély miatt végveszélyben a keresztény kultúránk? Üzenjük a rettegőnek, hogy a törökök 150 évig, az oroszok 40 évig jelentettek folyamatosan veszélyt, mégse váltunk ortodox hívóvé.
- o **Hogy** Orbán Viktor Kínában Putyin jelenlétében katonai műveletnek nevezte az oroszok ukrajnai pusztítását, de itthon van képe háborús vészhelyzetre hivatkozva rendeleti úton kormányozni immár 2022. május 24. óta.
- o **Hogy** a csernobili atomerőmű egy régi zsidó temető területére épült az 1970-es-80-as években. A körzet rabbija figyelmeztette a döntéshozókat, hogy ebből baj lesz. Nem hallgattak rá...
- o **Hogy** milyen a miniszterelnök által büszkén emlegetett magyaros észjárás? Mondunk példákat: Szijjártó Péter külügyminiszter 3 évvel ezelőtt kirakott egy beírást a facebook oldalára, mi szerint öltönyben, telefonon tárgyal, miközben egy élelmes újságíró abban az időben készített róla fotót, ahogy az Adrián egy luxus jachton nyaral családjával. Vagy: október 23-án Kocsis Máté Fidesz frakcióvezető arról adott hírt, hogy a Kossuth téren van a megemlékezésen, miközben Krétán töltötte a hosszú hétvégét. Vagy: Kubatov Gábor Fradi elnök és Fidesz alelnök (balatonföldvári nyaraló tulajdonos) egy fénykép segítségével próbálta meg riogatni az embereket, mely szerint a baloldal hajléktalanokkal „árasztotta el” Budapestet. Apró szépséghiba, hogy a kép Tarlós István regnálása alatt készült. És közben még büszkék is magukra.
- o **Hogy** Magyarországon a lakosság védelme érdekében egy település 12 km-es körzetében nem épülhet szélenerőmű. **Csak akkumulátor gyár !!!**
- o **Hogy** Novák Katalin köztársasági elnök asszony azt állította, hogy Magyarország eddig 2 millió ukrán menekültet fogadott be. Ez valószínűleg Rákay Philip féle nagyotmondás akart lenni, ami az ország teljes lakosságának 20 %-a lenne. Az ENSZ Menekültügyi Szervezetének idén januári adatai alapján 33 316 Ukrajnából menekült személy kapott menedékes státuszt addig hazánkban. Ráadásul mostanáig 5 826 700-an menekültek el Ukrajnából valamelyik európai országba. Lengyelországban januárig több mint 1,5 millió, Csehországban 475 ezer fő kapott menedékes státuszt.
- o **Hogy** Orbán Viktor Azerbajdzsánban vendégeskedve gratulált az általa mélyen tisztelt elnök úrnak az „újjáépítési munkálatokhoz”, ami egyenlő az őskeresztény örmények kiűzésével Hegyi Karabahból. Teljesen szükségtelen volt ez a nyilatkozat attól az embertől, aki az ukrajnai háborút két nép harcának tekinti. Az az ember, aki a keresztény világ védő bástyájának hirdeti magát, eközben egyre intenzívebben barátkozik az iszlám világgal. Nem létezik, hogy bárki értené ezt a külpolitikát, talán még ő maga sem.
- o **Hogy** a kormány betérjesztette a parlament elé az őszi adócsomagját, amely szakértők szerint nem sok könnyítést ad az emberek számára. Ha csak nem tömegeket érint, hogy adómentes lesz a lottó ötös, és a Túró Rudi áfáját 27 %-ról 18 %-ra csökkentik. Hát tőlük ennyire telik, ne várjunk többet.
- o **Hogy** Svédország felvételét a NATO-ba Magyarország blokkolja hónapok óta. Ha csatlakoznának a svédek, az egyértelmű, hogy erősödne az Észak-Atlanti Szövetség (a svéd haditengerészet pl. komoly erőt képvisel), melynek mi is tagjai vagyunk. Tehát a magyar kormány szándékosan az ország érdekei ellen cselekszik. Nem ezt hívják véletlenül hazaárulásnak?
- o **Hogy** a világ nagy művészei, alkotói között számos homoszexuális és lesbikus található, amely tényrel eddig senki nem foglalkozott, a lényeg, hogy hozzájárultak az egyetemes kultúrához. De ha az olyan Dúró Dóra féle „nemzetmentő” asszonyok vérszemet kapnak, eljuthatunk oda, hogy betiltják, elégetik, megsemmisítik alkotásaikat. A teljesség igénye nélkül csak néhány híresség, akiknek a munkájától megfoszthatnak bennünket: Leonardo da Vinci, William Shakespeare, Tennessee Williams, Federico Garcia Lorca, Franz Schubert, Csajkovszkij, Kölcsey Ferenc, Faludy György.
- o **Hogy** a Heves Vármegyei Kerecsend községben (fideszes polgármester) külföldi vendégmunkások szedik a gombát. Úgy mint 45 ukrán, 12 vietnámi, 134 filippinó, 4 mianmári, miközben a településen 165 nyilvántartott munkanélküli van.

Idegen tollak

Kiss Judit Ágnes:

Ez nem diktatúra

"Nem áll meg a fekete autó a ház előtt.

Nem internálnak.

Nem zárnak börtönbe koholt vádakkal.

Nem veszik el az útleveledet. Nem szólnak bele a magánéletedbe.

Elmehetsz az országból. Vissza is jöhetsz.

Kimehetsz tüntetni. Leírhatod a véleményed. Vannak választások és politikai viták. Törvények. Szavazás...

Mi bajod, hol itt a diktatúra? Mi ez a bérrettegés és picsogás?

Nem törnek az életedre. Nem akarnak beszervezni ügynöknek.

Nem zsarolnak a gyerekeiddel.

Csak éppen:

Csak éppen a más politikai nézetet valló laptól elpártolnak a hirdetőik. Megsúgják, hogy a cégük nem kap több állami megrendelést, ha ott hirdet.

Csak éppen az ellenzéki lapot pont eladják, és hát sajnos veszteséges volt, és megszűnt, hiába, ez a szabadpiac.

Csak éppen a megnyert pályázati pénzből kizárólag ezzel és ezzel a céggel dolgoztathatsz.

Csak éppen a pályázatot az az egy nyeri, akinek testre volt szabva.

Csak éppen az, aki visszacsorgatja a megfelelő honatya zsebébe a százalékot.

Csak éppen nem hívnak meg, törlik az előadásodat, visszamondják a felkéréseidet.

Csak éppen figyelik a privát fészbuk oldaladat.

Csak éppen feljelentgetésre buzdítják a diákjaidat. Emelik a fizetésüket, neked pedig marad a túlóra.

Csak éppen eltűnt a magánnyugdíj pénztár, a lakáskassza, és ha János bácsi rákérdez, hová tűnt, te már csak arra kérdezhetsz, hová tűnt János bácsi. Mert furcsa módon azért az egyiket autó üti el, a másik öngyilkos lesz. A harmadik meg ha nem is gyilkosság, vagy öngyilkosság, de karaktergyilkosság áldozata.

Csak éppen megfagynak az erdőn a hajléktalanok, mert attól még, hogy a városból a börtönbe viszik őket, még nem lesz több férőhely a szállókon.

Csak éppen előbb jön a migránsellenes kampány, mint maguk a menekültek.

Csak éppen konzultációnak hívják a szájbarágást.

Csak éppen állami pénzen kampányol a kormánypárt.

Somlyó Zoltán: CSAK ADDIG...

Szeretnék addig élni,

míg élni érdemes.

Míg szívem nem öregszik,

hajam még nem deres.

Amíg öröm a munka

és tisztán lát a szem,

amíg a nap s az éjjel

mind, mind enyém leszen.

Szeretnék addig élni,

míg csábít az öröm,

míg bíztat a reménység

e földi körökön.

Míg szabad lesz a lábam

és erős két karom,

amíg az élet terhét

cipelni akarom.

Amíg a nyári szellő

szívemben lengedez -

szeretnék addig élni,

míg újra béke lesz...

versoldal

Vas István: Mikor a rózsák nyílni kezdtek

Emlékszel? amikor a rózsák nyílni kezdtek,

Már nem voltunk fiatalok -

Házunk körül virágzó sírkeresztek,

Szívünkben sok friss halott.

Tudtuk, hogy a boldogság lopott jószág,

Akkor is, ha férj-feleség

Nézi, hogy bomlanak bokron a babarózsák,

Fogják egymás kezét.

Sok hajszálad lett ősz éppen abban az évben -

Emlékszel? volt is oka.

De ami fekete maradt, még feketébben

Ragyogott, mint valaha.

Szemedbe, a töretlen csodájú, vad tükörbe

Tört fényeket rejtett a réműlet,

És zavarosabb lett tiszta, haragos zöldje

S attól lett édesebb.

Ujjongó áhítattal ébredtünk reggelente,

Te a kertre, én terád -

Ez az öreg nyarunk szelíden betemette

Velencét s Angliát.

Mint furcsa ráadást vagy veszélyes messzeséget

Kezdtük nézni a holnapot -

Ez volt az a nyár, mikor a tél szele szíved

Koszorújába kapott.

Volt vidámabb nyarunk s merészebb azelőtt,

De emlékszel? ez volt a legszebb.

Némán kertünkbe hajoltak a szomszéd temetőik,

Mikor a rózsák nyílni kezdtek.

MÁR MEGINT A KELTÁK

Kelta családi nap Balatonföldváron

Október 26-án a Jubileumi teret ellepték a sárga tölklámpák, mécsesek, sárga, fekete lufik, kísértetek, pókok, szellemek. Még a kelta harcosunk is „feltámadt” erre a nevezetes napra. Nagy szeretettel díszítették már kora reggel a teret a NABÉS lányok és segítők. Bizony, örömeinkre férfiak is kivették a részüket a munkából.

A Nők a Balatonért Egyesület Balatonföldvári Csoportja már harmadik alkalommal határozta el a rendezvény megszervezését. Miért most? - kérdezték sokan. Még mindig el kell magyaráznunk, hogy az időszámításunk előtt itt élt kelta népek, törzsek építették a helyi földvárunkat, aminek a sánca még jól kivethető. Szerintem igen vadregényes és a mai napig misztikus itt sétálni. Móra Ferenc - anno, amikor itt gyógyult -, beszámolt róla, hogy a kelta sétány alatt járva, agyag edények lógtak ki a löszfalból, amit a bicskájával ki is vajt.

Az ősi nép egyik legnagyobb ünnepe október 31-én a Samhain volt. Naptárunkban ez a nap az év utolsó napja, november 1-én kezdődött az új év, azaz a sötét és hideg évszak. Hitük szerint ez egy bűvös éjszaka volt. Ilyenkor átjárhatóvá válik a holtak, szellemek és az élő emberek világa. Hitték, hogy a halottak visszajöhetnek, és a szellemek, manók, tündérek, boszorkányok megviccelhetik az embereket. Védekezésül ők is beöltöztek túlvilági lényeknek, hogy megtévesszék azokat. A halottaknak tölklámpással világítottak, hogy visszataláljanak a másvilágra. Ebből az ősi kelta (európai) szokásból alakult ki azután a halloween. A kelták szétszóródtak a világban a rómaiak hódítása után, vagy beilleszkedtek, egybeolvadtak a hódító népekkel. Egy részük elvándorolt, elmenekült, nem „romanizálódott”. Ők az írek, walesiek, skótok, a francia gallok, vagy más néven brötonok.

A nagy éhínség miatt a szegény írek kivándoroltak Amerikába. Ők megőrizték ezt az ősi kelta hagyományt, az amerikaiak csak átvették tőlük, - és tették a fogyasztói társadalmi szokások miatt olyan népszerűvé. A gyerekek nálunk is nagyon szeretik ezt a jelmezes, vicces beöltözéses kavalkádot.. Főleg a kedvükért rendeztük meg újra ezt a napot.

Mivel nyitva volt a Kulipintyó, a résztvevők a helytörténeti kiállítást is megtekinthették. Aztán szinte futni kellett vissza, Farkas Bíborka könyvbemutatójára, aki sikeresen felkeltette a hallgatóság érdeklődését a kelta témájú Az Istenek akarata című történelmi regénye iránt, annak részletei felolvasásával.

Az előző évhez hasonlóan, a tudományt és a régészetet is népszerűsítettük két lelkes előadóval, akik

magas színvonalú előadást tartottak. Borbás Péter a kelták mitológiájába avatott be bennünket, Dr. Mrenka Attila pedig - régészeti leletek alapján - kifejtette, mi is tarthatta össze a keltákat?

Eközben a Jubileumi téren a gyerekekkel a NABE tagok és lelkes segítők foglalkoztak. Volt itt tölklámpás faragás, csuhébaba készítés, Tiffany üvegezés, kelta pajzs és kard festése, mesemondás, arcfestés, amulettkészítés. Aki megéhezett a nagy munka közben, az zsírosdeszkat és teát fogyaszthatott. Közben tovább gazdagodott a programunk, délután egy igazi ír zenét játszó zenekar a Keltik Berries lepte meg a hallgatóságot. Zenéjükre a Földvári Csibészek táncsoport, és az utánpótlás, a szárszói kis csibészek ropták a táncot a téren, majd a „nagy” Csibészek pazar bemutatóját láthattuk. A kisvonat is újraindult a térről. Aki éppen nem kézműveskedett, az kitölthette a kelta kvízt, a kelta történelmet és a földvári vonatkozásokat bemutató információs tábla segítségével. Este 19 órakor kezdődött a gyerekek kedvenc programja, a jelmezes lámpás denevérvadászat a kelta sétányon. Szerény becslés szerint körülbelül 150 merész „vadász” indult neki a sötétnek a különböző lámpásokkal. Visszatérve édesség, tábortűz, és a Kereki Hetes út táncosai várták őket. Az estét igazi kelta körtánc zárta a tűz körül, kicsi és nagy egyaránt ropta. Ezután a modern zene rajongói indulhattak a tini diszkóba, a Manna Mia étterembe.

A kelta napot a NABE-tagok saját anyagi erőforrásaikból, (nyugdíjukból), és adományokból teremtették elő. Szerencsére akadtak még jószívű támogatók : Dr. Kovács Zsolt, Kárpáti Péter, Manna Mia étterem, Platán étterem, Podmaniczky pincészet, Pravda zöldségbolt, - és segítette az előkészületeket a Kistérségi Turisztikai Egyesület képviselőjében Ernyes Violetta is. Az önkormányzattól eddig nem kértünk támogatást. Abban reménykedem, hogy mára bebizonyítottuk, hogy van létjogosultsága a Kelta napnak a kelta alapítású Balatonföldváron, és a jövő évi rendezvényhez még több támogatót tudunk magunk mellé állítani.

Végezetül megköszönöm minden segítőknek, NABE tagnak a lelkesedését, azt hogy hittek bennem és hisznek ennek a napnak a jelentőségében. A legfontosabb célkitűzésünk, hogy a gyerekeknek, - és természetesen a szülőknek, nagyszülőknek is - örömet szerezzünk, az idelátogató vendégeket pedig megismertessük Balatonföldvár történelmével az i.e. 350 körüli időből. Szerény lehetőségeinkhez mérten ez a cél teljesült, a Kelta Nap megint nagyon jól sikerült.

Mayer Marianna

Kelta nap

- 1 - csuhébaba készítés
- 2 - Keltic Berries Együttes
- 3 - az esti műsoron
- 4 - Dia mint boszorkány
- 5 - tökfFaragók
- 6 - kis boszorkány
- 7 - „puska ropogás”
- 8 - gyülekező

HOGYAN SEGÍT AZ ÜGYELET?

Győr-Moson-Sopron vármegye

ÖN BEMEHET

a háziorvosi
ügyeleti ellátásra.

HÉTKÖZNAP:
16:00–22:00 óráig

HÉTVÉGÉN ÉS ÜNNEPNAPON:
8:00–14:00 óráig

- Csorna
- Győr
- Kapuvár
- Mosonmagyaróvár
- Pannonhalma
- Sopron

Az alapellátást lehetőleg háziorvosa rendelési idejében vegye igénybe!

MI KIMEGYÜNK

Ügyeleti időben jelentkező súlyos panasz, tünet esetén
ne menjen sehová, hanem hívja a központi 1830-as telefonszámot!

1830

TELEFONOS TANÁCSOT ADUNK

ÜGYELETI KOCSIT KÜLDÜNK A BETEGHEZ

ÉLETVESZÉLY ESETÉN AZONNAL MENTŐT RIASZTUNK

Azok számára, akik személyesen
keresnének fel egy éjszakai ügyeletet,
Győr-Moson-Sopron vármegye négy
pontján hétköznap 22:00-tól 8:00 óráig,
hétfőn és ünnepnapon
14:00-tól 08:00 óráig van lehetőség:

- Csorna
- Mosonmagyaróvár
- Győr
- Sopron

GYERMEKÜGYELET a Győri Kórházban
hétköznap 16:00-tól 22:00 óráig,
hétfőn és ünnepnapon
8:00-tól 22:00 óráig, továbbá a Soproni
Kórházban munkaszüneti napokon
8:00-tól 20:00 óráig. A központi telefon-
szám a teljes ügyeleti időszakban,
gyermekek esetében is 1830.

További információ: mentok.hu/ugyelet